

JOHN WATSON

INTERESSER: læse, skrive, tegne.
Vil gerne være læge. Måske!

Eventyr ... Vilde oplevelser ... Ballade ... Men sådan har det ikke altid været. I hvert fald ikke før jeg mødte Sherlock Holmes. Men jeg må hellere begynde sådan cirka med begyndelsen, ellers bliver det nok lidt rodet!

Jeg hedder John. John Watson. Jep, det er mig her ovenfor med brillerne og det fjollede grin. Hvis jeg skal være helt ærlig, var min første dag på Baker Street Akademiet lidt anstrengende! Det føltes, som om jeg havde været væk det meste af mit liv, og jeg kunne ikke huske ret meget fra sidste gang, jeg havde været i London og havde gået i en rigtig skole ... Men her var jeg altså. Det lyste ud af mig, at jeg var ham "den nye" uden venner – totalt nervøs, lidt spændt, og for at gøre det hele endnu værre ...

Aha! John Watson. Du er sent på den. Vi regnede med, at du kom i morges.

Åh-åh! Det er mrs. Carlson, min nye skoleleder. Hun var vist ret sur på mig. Det er nok ikke den bedste måde at starte første dag på en ny skole på. UPS!

RØDBEDEFARVET!

Jeg blev rød i hovedet. Pinligt! Men heldigvis blev mrs. Carlson hurtigt mere rar. Hun syntes nok, det var synd for mig.

(Miss DeRossi)

Mrs. Carlson tog mig med hen for at hilse på min nye lærer, miss DeRossi.

Så gav sekretæren, mrs. Featherpenn, mig nogle skolebøger. Jeg troede, at mrs. Carlson ville sende mig direkte ned i klassen, men i stedet sagde hun, at en af de andre elever ville komme og vise mig lidt rundt.

Enormt
glamourøs ↑

- BANK, BANK -

"Ja, Martha, kom bare ind.
Det er den nye dreng, John
Watson. Jeg tænkte, du
kunne hjælpe ham lidt til
rette i dag."

(Det er Martha. Selvsikkert smil og glimt i øjet.)

Det gik jo fint! Troede jeg da. Men så smilede hun
flabet og hviskede: "Flot rød farve, du
har der!" Åh nej. Jeg er fortabt! Nu
bliver det sådan resten af mit liv ...

**Folk
på
Baker
Street**

Mor laver altid grin med, at jeg kom for sent til min egen fødsel, så jeg er sikkert totalt fortabt. Hvad skal jeg sige?

Helt i orden, John. Jeg driller bare. Kom, nu skal vi hen og hilse på en af mine gode venner.

Martha smilede og puffede venligt til mig. Så gik vi hen ad skolens lange gang.

"Han taber altid et eller andet,"
hviskede Martha, da vi var
gået forbi dem. "Det er
bare så sjovt!"

Jeg viser John
rundt. Vi ses
senere, ikke?

Martin og Henry
er brødre. Deres far
er i politiet ...

... en mega sej
detektiv eller
sådan noget.

Hej, Martha!

Skal vi spise
frokost
sammen?

Hej, Ninna!
Hej, Emma. Kan ikke ...
Jeg viser ...

... den nye
dreng rundt. Det
her er John.

Sejt!
Vi ses!

Hej med
dig, John.

I samme øjeblik kom en lærer ud fra klasseværelset lige ved siden af. Han så ret sej ud.

Hej, mr. Green.
Har du hilst
på John?
Han er ny.

Davs, Martha.
Davs, John. Hyggeligt at
møde et nyt ansigt på
Baker Street Akademiet.

Jeg glæder
mig til at se
dig i klassen,
unge mand!

"Det betaler sig altid at fedte lidt for lærerne," sagde Martha, da han var gået. "Det var mr. Green. Han er en af de bedste."

Martha virker ret sej! Selv om hun drillede mig lidt i begyndelsen. Hun er bare enormt sjov og super selvsikker, og det ser ud til, at hun kender alle på hele skolen, selv lærerne!

"Hey, det er jo Tom." Martha pegede på en frisk fyr, der var på vej hen mod os.
"Hej, Tom. Kom og hils på John."

TOM!!!

JOHN!

Wow! Det var virkelig underligt! Tænk, at jeg (bogstaveligt talt) stødte ind i en på skolen, som jeg kendte i forvejen! Tom var en af mine bedste venner, da jeg var lille. Martha kender virkelig alle!

Tom! Hold da op! Dig har jeg ikke set, siden vi gik i børnehaveklasse.

Ja! Det er helt vildt! Hvor har du været, John? Min mor sagde, du var flyttet.

Ja! Det er en lang historie ...

Mor og far er læger. Far arbejder i hæren, så vi har flyttet meget rundt! Vi har boet alle mulige steder – England, Skotland, Tyskland, Spanien ... Jeg kan ikke huske alle stederne. Jeg har nok været for lille. Jeg er lige kommet hjem fra Mellemøsten, fordi far har været udsendt til Afghanistan.

Wow! Sejt. Så du er den nye dreng?

Jep.
Desværre!

Du skal nok falde godt til. Vi har det sjovt her på skolen. Hey, apropos sjovt ... har du mødt Sherlock?

SHERLOCK?

Ha! Nej, ikke endnu. Det bedste kommer til sidst.

Ha ha. Præcis!
I skulle bare se, hvad der foregår i fysiklokalet ...
Nå, vi ses!

"Hvem er Sherlock?" spurgte jeg, da vi gik videre hen mod et eller andet, som Martha ville vise mig.

En af mine venner.
Ham vil du synes om. Kom!

Nårrh ... Sådan en god dreng!
Er han sådan en glad lille fyr?
Komsedasse. dit lille pelsdyr!
Hvem er min egen lille uldtot?

Ja ... jeg troede også et øjeblik, at Martha talte til mig. Men det viste sig, at skolen ligefrem har en hund! Hvor sejt er det lige?

DET HER ER BASKERVILLE

Martha sagde, at hunden tilhørte mr. Fingerfix. Det er pedellen. Men det ser ud til, at Baskerville har lov til at gå, hvor han vil! Martha sagde, at hun nogle gange fik lov at gå tur med ham.

Vi klappede ham et par minutter, indtil han pludselig sprang op og gæde og løb videre på et nyt hunde-eventyr. Så tog Martha mig med hen til fysiklokalet for at møde sin mystiske ven ...

Vi var dårligt nok kommet ind ad døren til klasseværelset, før der lød en stemme fra den anden ende af rummet ...

